

195 Dnia 24 VII 46 r

372

Moje przeżycie z czasem wojny.

Ucieczka za Buga.

W roku 1944 w styczniu kiedy w latach niemieckich opuszczały fabrykę, wtedy bandy ukraińskie ośrodki wówczas napadły na nasze domy. Schronieniem był las. Mieszkańcy bezbronni uciekali do lasu. Zostało zabitych 12 osób, którzy zostali urwani do płonących mieszkań. Mieszkańcy rozsypani się po kilku rodzinach w całym kraju i niegdyś ośm kilometrów, mierili się przez las do stacji kolejowej. Stacjami transportu kolejowego. Do stacji nie wiedzieli byliście. Niemy i bunkrowi strzelali. W latach byliśmy do rana, a kiedy zobaczyliśmy widmo ruszliśmy do stacji.

Kolejarze hetnie nas przyjęli, dali nam schronienie a potem zaprowadzili nas do wagonu, w którym mieściło się 16 rodzin. W drodze do Ożęzyńca, Pod Kowlom ukraińcy podpalili ming, która urwała parowoz przednie koło i parowoz manenistego. Kiedy naprawili tor, przepili nam drugi parowoz, którym przejechaliśmy do Białej Podlaskiej. Przepili nam drugi parowoz kiedy przejechaliśmy a stamtąd do stacji Darowska. Kuriadowa stacja skąd iebi nas Niemy nie wywieźli do Brus to ukrył nas na koloniach murawskich. Po czym już runął, Niemy rozwinięci mierili się zechci, a my usiłując zostaliśmy w Ożęzyńcu.

Dziek Miroslaw kl VI c.